

Nový Řád

#189

12 / 2022 (133)

Moje zkušenosti z Národně socialistické podzemí v Německu v 70. letech 20. století

Gerhard Lauck

Pokračování z předchozího čísla

Sedím se soudruhem v jeho domě. Zazvoní zvonek u dveří. Pošťák doručuje balíček. Moji spolupracovníci ho před několika týdny poslali povrchovou poštou. Obsahuje několik našich nových velkých plakátů "DIN-A2" - přibližně 17 x 22 palců - s hákovým křížem.

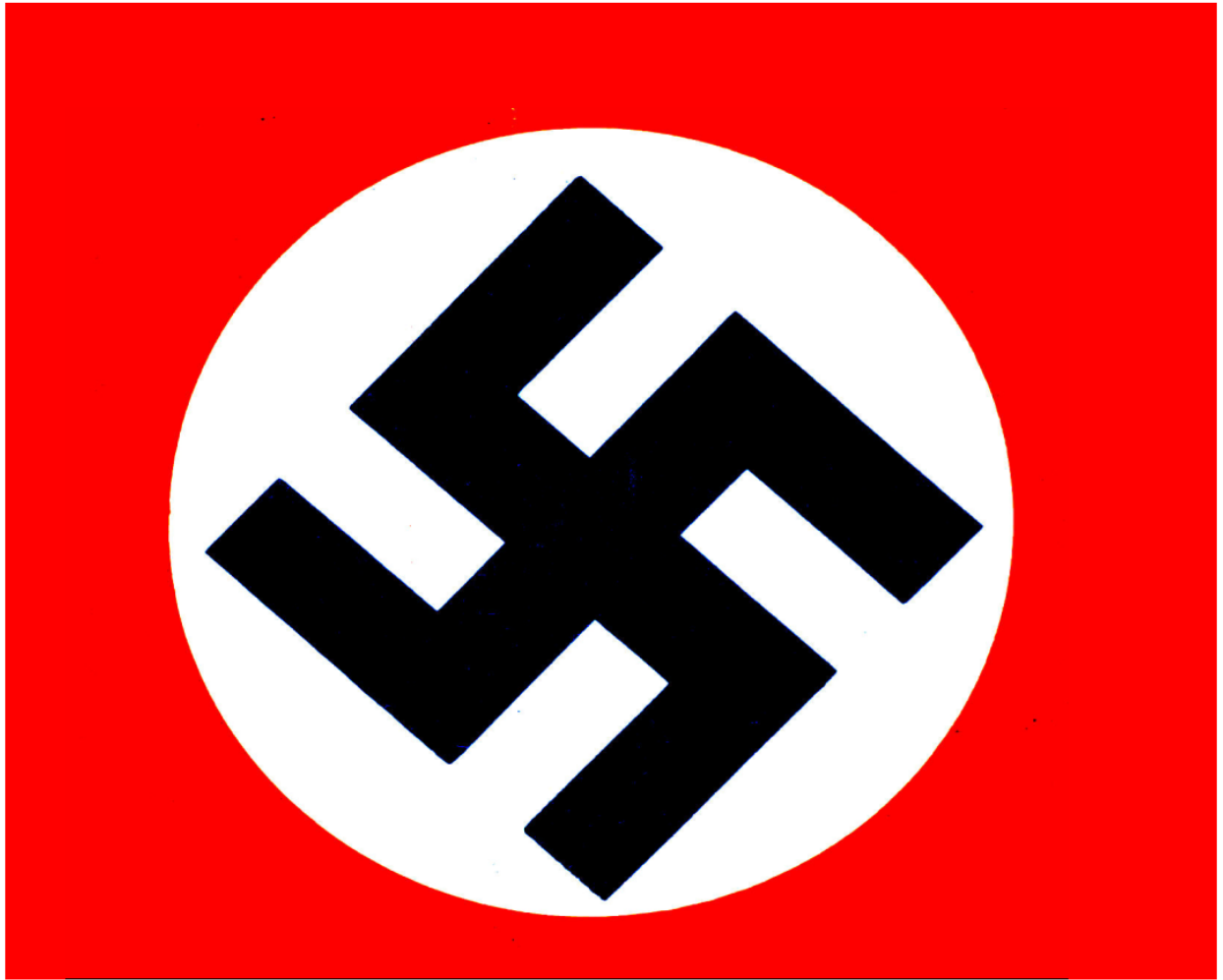
Později si jeden z těchto velkých plakátů pověším z okna, když vlak projíždí nádražím v Magdeburgu v komunistické zóně.

Ze zkušenosti jsem věděl, že vlak zastaví krátce před příjezdem do stanice. Během této zastávky jsem rychle umístil plakát za okno koupelny. Pak jsem spěchal do dalšího vagonu. Vystrčil jsem hlavu z okna. A viděla, jak plakát plandá ve větru, když jsme projížděli nádražím, které bylo plné lidí.

Tento druh plakátu se později používá pro rozsáhlou propagandistickou akci. Jsou umístěny na nadjezdech nad dálnicí. Úsek dálnice Autobahn v Porúří je na několik hodin uzavřen, zatímco je úřady odstraňují.

Sedím se soudruhem v jeho domě. Zazvoní telefon. Jeho příbuzný říká, že v novinách je zpráva o americkém národním socialistovi v Hamburku, který byl deportován. Před pár dny jsem byl v Hamburku. Má to nějakou souvislost?

Rozhodnu se vrátit do Hamburku a zjistit to. Cestou si kupuji noviny a vidím článek s mou fotografií. Titulek tvrdí, že jsem "beze stopy zmizel".

***NS-Verbot
aufheben !***

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

V Hamburku se ptám soudruha. Říká, že jsem se dostal na titulní stránky *Hamburger Morgenpost*.

Měl jsem projev na soukromém shromáždění. Poté, co organizátor setkání oficiálně ukončil, jsem souhlasil s tím, že se nechám vyfotografovat s několika soudruhy. Před vlajkou s hákovým křížem. Tato fotografie se objevila v denním tisku.

Poradím se s právníkem. Byl jedním z obhájců u nechvalně proslulého Norimberského tribunálu.

Stejně mám v plánu Německo brzy opustit. Ale chci využít této příležitosti. Proto oznamujeme, že mám v plánu pronést projev s tématem, *proč neuznávám příkaz k vyhoštění*. Toto oznámení obsahuje místo a čas.

Samozřejmě víme, že tento projev nebudu moci přednést. Proto pořizuji kazetový záznam. Tato nahrávka bude na setkání přehrána.

Když dorazím na místo, vidím, že jsem měl více "lidí" než policie. Nečekali, že se tam skutečně objevím. Můj největší bodyguard je větší než jejich největší kolega. Můj kluk se ušklíbne, jako by chtěl říct: "Můžu ho teď zabít, šéfe?" Místo aby mě zatkli, policie mě POŽÁDÁ, abych je doprovodil. Souhlasím.

Na policejní stanici jim ukazují letenku. Icelandic Airlines. Z Lucemburska do Chicaga. Odlet druhý den ráno. Vysvětluji jim, že jsem si už ověřil všechny možnosti cesty. Jediná možnost, jak ten let stihnout, je odjet z Hamburku vlakem za 45 minut. Policie mě doprovází na hamburské nádraží. Jeden policista nastupuje do vlaku se mnou. Když však vlak dojede do poslední stanice uvnitř Hamburku, vystoupí. Od té chvíle jsem sám.

O několik měsíců později, už v USA, jsem si o tom přečetl článek ve zpravodaji západoberlínské pobočky východoberlínské komunistické strany (!). Lživě se v něm tvrdí, že jsem stále v Německu.

Prádlo je komplikace, protože málokdy zůstávám na jednom místě dostatečně dlouho. Řeším to tak, že uplácím manželky soudruhů buď moselským vínem, nebo flensburským rumem.

Jednou se snažím převážet příliš mnoho. A zlomil jsem pant na kufru.

Po jedné noci strávené u velmi atraktivní soudružky se velmi těším na druhou noc.

Náš bezpečnostní pracovník si bohužel myslí, že je pro mě příliš nebezpečné strávit na stejném místě více než jednu noc.

Samozřejmě jsem velmi zklamaný!

Jindy jsem ubytován se starší, ale stále atraktivní soudružkou. Usmívá se a ujišťuje mě, že mě nebude obtěžovat.

Bohužel se mi nedaří odpovědět, že by mi to nevadilo.

Další den navštívíme vdovu po esesákovi. Dává mi krásnou barevnou fotografii Adolfa Hitlera. Byla vystřižena z poválečných (!) německých novin.

Když jdu kolem velvyslanectví Sovětského svazu ve východním Berlíně, okamžitě vidím, že je příliš dobře stráženo. Ale podaří se mi nalepit nálepky o několik bloků dál.

Na zpáteční cestě jsem na bok jedoucího vlaku nalepil nálepku s hákovým křížem. Jen 25 centimetrů od hlavy policisty z komunistické zóny! (Dívá se opačným směrem.) Pořídil jsem fotografii s nálepkou v popředí a jeho uniformní čepici v pozadí.

Bohužel žádná z fotografií, které pořídím v komunistické zóně, se nepovede. (Použil jsem velmi levný fotoaparát.)

Ostatní fotografie v západní zóně jsou v pořádku. Na jedné je naše nálepka s hákovým křížem na vchodu do konzulátu komunistické zóny (DDR).

Další nálepka s hákovým křížem zdobí vchod na policejní stanici.

Na komunistické plakáty se často lepí nálepky se svastikou.

Po nalepení nálepky s hákovým křížem na vchod hlavního nádraží v Hamburku přecházím ulici. Sednu si na lavičku na autobusové zastávce. A dívám se. Za chvíli zastaví nějaký muž. Podívá se na nálepku s hákovým křížem. Vezme si poznámkový blok. A zapíše si kontaktní adresu. O několik týdnů později přijde do Lincolnu dotaz. Autor píše, že na tomto místě viděl jednu z našich samolepek s hákovým křížem!

Účastním se vánočního večírku provinční pobočky nacionalistické politické strany.

Jeden z hostů se mě zeptá: "Vy jste Gerhard Lauck?"

Odpovídám: "Slyšel jsem, že byl deportován."

Soudruzi sedící vedle mě se ušklíbnou.

Jeden z nich si jde ven zakouřit. Když se vrátí, má zábavnou historku.

Ve dveřích haly se objevil další soudruh. A řekl, že ho navštívila policie. Hledali Gerharda.

Tento nově příchozí soudruh se zeptal druhého: "Nevíš, kde je Gerhard?"

Odpověď: Odpověď: "Ano, je uvnitř. Pije kávu."

Mimochodem, malý syn tohoto soudruha se jmenuje "Adolf".

Je půlnoc. Spím tvrdě. Najednou mě probudí hlasité klepání na dveře. A křik: "Polizei!" ("Policie!").

Slabě zaslechnu rozhovor.

Policie je v místnosti vedle mého pokoje.

Pravděpodobně mě chce policie. Prostě si spletli pokoj.

Říkám si, že mám pár minut na to, abych se oblékla a vylezla oknem. Bez zavazadel.

Naštěstí slabý rozhovor trvá déle. Uvědomím si, že policie šla do správné místnosti. Chtěli někoho jiného. Tentokrát.

Na nádraží slyším, jak někdo křičí mé jméno. A tuším, že je to policie. Tak jdu dál. Přiběhne ke mně nějaký muž. Usmívá se. Soudruh!

Sledujeme další auto. Které jede rychleji. A tudíž hrozí, že na sebe upozorníme policii.

Komentář mého řidiče: "Někdy si myslím, že bych měl všechny zastřelit za neschopnost. A pak se nechat zastřelit za to, že jsem postřílel všechny naše kamarády."

Účastním se schůze nacionalistické politické strany. A všimnu si velmi krásné mladé ženy.

Soudruh stojící vedle mě mi navrhne, abych se představil. Druhý den ale musím odjet. Navrhnou mi tedy, aby to udělal on. O mnoho let později ho náhodou potkávám. A dozvídám se, že se s ní oženil!

Je první den mé první státem placené dovolené. Jeden z personálu luxusního hotelu se mě ptá, jestli kouřím. Říkám, že ne. Usměje se a řekne: "Ani hašíš?" Zavrtím hlavou.

Další zaměstnanec mě doprovází do mého soukromého pokoje. Vypadá překvapeně a ptá se: "Proč jste tady vy?"

Když mu něco naznačím, vykřikne. "Aha, těch 20 000 samolepek s hákovým křížem! O tom jsem četl v novinách."

Brzy se o mém statusu celebrity dozví celý personál.

Oslovují mě "Herr Lauck".

V mém soukromém pokoji mě navštěvují zaměstnanci z ostatních křídel hotelu.

Později můj pokoj zdobí malý transparent s hákovým křížem, který mi poslal soudruh z Argentiny.

Během svého pobytu píšu krátkou brožurku v němčině o NSDAP/AO.

Po několika měsících jsem přeložen do jiného luxusního hotelu. Personál je zde méně sympatický. Dokonce mi zabaví můj argentinský transparent s hákovým křížem. (Při odjezdu mi ho vrátí.)

Tento hotel nabízí společnou hodinu. Všichni hosté jsou zváni do velké místnosti s televizí.

Když je pošta rozdělena, ptá se jiný host personálu, proč jsem dostal všechnu poštu. Personál odpovídá, že jsem nedostal VŠECHNU poštu. Dostal jsem pouze SVOJI poštu. (Dostal jsem víc pošty než všichni ostatní dohromady.)

Jednoho dne se na mě podívá jeden z hráčů karet u jiného stolu a zeptá se: "Mord?" ("Vražda?").

Usměju se a zavrtím hlavou.

Po čtyřech a půl měsících mi končí dovolená.

Nejprve však proběhne politický proces.

V jednu chvíli zůstávám sám v místnosti ve druhém patře soudní budovy. Jsem v pokušení vylézt otevřeným oknem, ale neudělám to.

Během soudního procesu mě můj advokát označuje za "civilizovaného Středoevropana, i když se narodil v Americe".

Když si soudce brouká hymnu Hitlerjugend, myslím, že trest bude mírný.

O několik dní později se procházím po hotelovém nádvoří. Znamý hlas volá mé jméno. Je to můj kamarád! Pracuje na stavbě. Děkuji mu za příležitost k útěku. Ale vysvětluje, že stejně brzy odjedu.

Po návratu do Nebrasky se u mě poprvé objevuje senná rýma.

Léčba: whisky!

Když navštěvuji podzemní cely, někdy se mě ptají, jestli znám nějakou konkrétní osobu. Dělam hloupého.

Pokud se dotyčné osoby již znají a důvěřují si, mohou se samy rozhodnout, zda chtějí spolupracovat.

V žádném případě neporuším bezpečnostní opatření našeho mobilního systému.

Někdy jsem "varován" před druhou osobou.

Někdy mě před tím druhým varují OBOJÍ lidé!

Domnívám se, že jde jen o konflikt osobností.

Někdy si dělám legraci: *Kdyby se všichni sešli, asi by se navzájem zabili!*

Zábava pod hákovým křížem

Nacionálně socialistický aktivismus má i světlejší chvíle! Zde je úryvek z brožury Gerharda Laucka "Zábava pod hákovým křížem".

Jeden přítel mi řekl, že ho dost rozčílilo, když se FBI začala vyptávat rodiny, přátel, sousedů a zaměstnavatelů na jeho politiku.

Oblékl si tedy kompletní uniformu Stormtroopera, vešel do kanceláře agenta, položil si nohy na jeho stůl a řekl: "Slyšel jsem, že se na mě ptáte, (vymazáno). Co chcete vědět?"

* * * * *

Soudruzi se už dávno naučili, že není moudré parkovat přes noc před stranickou centrálou. Ale ne všichni cizinci to věděli. A opozice zřejmě podcenila naši inteligenci.

Jedné noci se velitelstvím ozval až příliš častý výkřik: "Hoří!"

Ve skutečnosti hořelo mimo budovu. Třicetimetrové plameny šlehalo z dodávky zaparkované přímo před naším sídlem.

Nebylo to však naše vozidlo! Rudí se domnívali, že patří nám, a zapálili ho.

Užívali jsme si vizuální podívanou a zároveň jsme litovali skutečného majitele. Samozřejmě, že nás humor v této situaci neminul. Někdo si zavtipkoval: "Marsh-mellows, anyone?"

* * * * *

Můj přítel Gunnar se procházel po kielském přístavu. Přistoupil k němu komuniste a snažil se mu prodat komunistické noviny.

Neměl rád, když ho někdo vyrušoval při procházce - a už vůbec ne červená. A tak toho komouše - noviny a všechno - prostě hodil do přístavu!

Přihlížející mu zatleskali a on pokračoval v procházce.

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Geoplatz 17/3
21. April 2017 (13)

Der Kampf geht weiter !

Halbes Jahr nach der Kapitulation des Weltreichs am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolfen von Meinemund, Verhörgang, Verhörang und Verhörang haben nicht amgenüht, das Kern der ganzen Idee unseres heil'gen Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind wieder arbeitslos, Verhörang und Verhörang sind schon Schicksal an Schicksal an Kampf an die Erhaltung unserer weisen Führer.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die unermessliche Gefahr ist also dabei, das Volkstum – gegen alle weisen Führer (!) – zu liquidieren. Keine Mühe und Erwartung, Überlebend und Kampferwartung.

Ob "topf" oder "stopp", ob im Wahlkampf oder im Kampfkampf, ob im Propagandakampf, handelt es sich auf einem Schicksalsspiel auf dem jeder Nationalsozialist sein Leben für Adolf Hitler/Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org
#1905 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Přední zpráva
Rozhovor s Molly**

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popíšte prosím svůj názor na dopad těchto temát v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotografii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu lidstva (www.mourningthemoment.com) Tož jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutní informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by rádijsí nevytahovali na světlo. Za záplavu informací a obrázků můžeme opět podívkovat internetem. V průběhu let se vynořily nesmírné vzácné věci z mýt po

the NEW ORDER
Number 179 (17) Founded 1978 April 26, 2017 (13)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other society-aware exponents and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and reengineering.

Whether "topf" or "stopp", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

**Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info